

kat, som må stoppe sit arbejde. Så jeg fatter simpelt hen ikke, at det liberalistiske parti Venstre fuldstændig freder det her og siger, det er helt i orden. Det er kun lønmodtagerne, det er deres forhold, det er dem, der skal svækkes. Jeg forstår det da godt, for det er jo ideologi, men jeg forstår ikke logikken i, at man kan se så forskelligt på forholdene.

Ud fra det aftalefrihedsprincip, der altid har været gældende i Danmark, finder jeg, det er rimeligt, at den mulighed for at kunne etablere eksklusivbestemmelser fortsat er gældende.

Jeg vil også sige, selv om jeg er helt enig i, at det selvfølgelig ikke er forbudt at fremsætte et lovforslag, og at det heller ikke er forbudt at støtte det, at det i hvert fald ikke er i tråd med de intentioner, der har ligget bag Østaftalen, at man skulle svække lønmodtagernes mulighed for at sikre en ordentlig overenskomstdækning af arbejdsmarkedet særligt i de forhold, som er udsat for pres i relation til østudvidelsen. Men det er så en anden sag.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu er det ikke første gang, hr. Ole Sohn ligesom ser tingene fra en anden vinkel, og det skal hr. Ole Sohn bestemt ikke have utak for. Det er sådan set en af kvaliteternes, som jeg sætter pris på.

Men er det ikke lidt specielt, at hvis to parter har indgået en eksklusiv aftale, så vil man holde andre ude fra den aftale ved at sige, at de skal være medlem af en bestemt forening?

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er jo sådan, at man på en virksomhed kan komme frem til, at for at man kan få de bedste arbejdsforhold og man kan sikre arbejdsgiverne de bedste konkurrenceforhold i forhold til det område, man nu agerer på, har man lavet en palette af regler, som man gerne vil følge: Vi vil gerne give en god løn. Vi vil gerne have, at I har en ordentlig arbejdstid. Og lønmodtagerne siger til arbejdsgiveren: Vi vil gerne sikre dig, at du får en ordentlig arbejdskraft, den kan vi skaffe, eller også kan vores organisation gøre det osv. osv. Det hele ses i en sammenhæng.

Det er man så blevet enig om, og så synes jeg da, det er fair, hvis man er blevet enig om det, at når der kommer en ny medarbejder, får vedkommende præsenteret, hvad ansættelsesforholdene er på denne virksomhed, og så tager

vedkommende jo stilling til: Er det noget, jeg vil acceptere, eller er det noget, jeg ikke vil acceptere?

Det største problem er jo ikke, hvorvidt man skal være medlem af en organisation. Langt det største problem er jo, hvis en ny lønmodtager kommer til en virksomhed, at han så måske synes, at lønnen er alt for lav, og så siger han: Ikke tale om, her vil jeg ikke være, for lønnen er for lav. Det er da et større problem.

Alt i alt synes jeg, det er fair, at man på en virksomhed kan tilrettelægge arbejdet i samarbejde mellem lønmodtagere og arbejdsgiver.

(Kort bemærkning):

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Hvis jeg nu som arbejdstager er kvalificeret til et job, fuldt kvalificeret – jeg har respekteret de aftaler, der er på arbejdspladsen, det er o.k. for mig – men af ideologiske grunde eller økonomiske grunde ønsker jeg altså at stå uden for den forening, som medarbejderne på den arbejdsplads er tvunget ind i, er det så ikke fair nok, at jeg af andre grunde end arbejdsmæssige grunde kan få lov til at stå uden for den forening?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har da selv ofte været ude for, at der i kraft af mine holdninger er nogle ting, jeg ikke vil, eller at der er nogle ting, jeg vælger fra, eller noget, jeg vælger til. Sådan er det nu engang her i livet. Men hvis jeg som lønmodtager var i en situation, hvor jeg skulle ind på en arbejdsplads, hvor jeg skulle være medlem af en organisation, som jeg ikke ønskede, så ville jeg sige: Forget it, jeg finder en anden arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt i diskussionen, at det jo kun er ganske få steder, hvor der er eksklusivparagraffer. Langt de fleste steder er der ikke eksklusivparagraffer. Man har det bl.a. ikke inden for staten, og det betyder jo, at man har områder, hvor de statslige fagforeninger er med til at gennemkæmpe en overenskomst, som alle, der er inden for området, så får glæde af, selv om de sådan set ikke har været med til at bidrage til det apparat, der er nødvendigt for at få den overenskomst igennem.

Derfor vil jeg egentlig godt spørge, om SF vil være med til at overveje, at man måske lavede sådan et generelt overenskomstillæg, som man